

Der har ikke hidtil været og der ses heller ikke fremover at være større behov for at gennemføre indgrebet, end tilfældet er under den i § 4, stk. 1, anførte situation, dvs. bortfald af bevillingen eller samtykke fra apotekeren.

Danmarks Apotekerforening skal derfor anmode om, at der i lighed med § 4, stk. 1, sker følgende tilføjelse til § 4, stk. 4:

»Overførsel af en filial fra et apotek til et andet eller omdannelse af en filial til en selvstændig enhed kan dog kun finde sted i forbindelse med bortfald af apotekerbevillingen, eller såfremt apotekeren samtykker heri.«

ad § 5, stk. 3

Denne nye bestemmelse begrundes med, at oprettelse af et apotek kan være bestemt ud fra så specielle hensyn til service, at formålet med oprettelsen ikke opnås, medmindre apoteket eller apoteksfilialen placeres ét bestemt sted.

Det er Danmarks Apotekerforenings opfattelse, at mange års erfaring viser, at der ikke er behov for en sådan hjemmel. Kun i ét enkelt tilfælde har myndighederne haft brug for den, men omstændighederne var her af så særegen karakter, at de ikke bør kunne begrunde en så vidtgående lovbestemmelse.

I den konkrete sag var det endvidere muligt at finde en anden løsning, der for lavere omkostninger på fuldt tilfredsstillende måde tilgodeså ønsket om forbedret service i området.

Gennemføres bestemmelsen alligevel, nødvendiggør den modsætningsvis en huslejerefusionsordning, der er tilstrækkelig »rummelig« til at holde en apoteker skadesløs i et sådant sjældent tilfælde, og det skal i denne forbindelse understreges, at den refusionsordning, der har været drøftet hidtil, ikke anses for tilstrækkelig til også at dække nærværende situation.

Kapitel 6

Apotekerbevillinger m.v.

ad § 20, stk. 1

I bemærkningerne anføres, at der ikke ses at være begrundelse for at opretholde den hidtidige regel om kongelige bevillinger, og at apotekerbevillingen derfor foreslås meddelt af indenrigsministeren.

Den kongelige bevilling har århundredlang tradition bag sig, og da der ikke er anført nogen som helst begrundelse for det nødvendige i at ændre dette specielle kendetegn ved bevillingssystemet, skal Danmarks Apotekerforening anmode om, at den hidtidige regel opretholdes.

Uanset at det kan hævdes ikke at have praktisk betydning, vil foreningen gerne værne om dette særlige kendetegn ved apotekervæsenet, der trods flere gennemgribende ændringer af apotekerlovgivningen hidtil har været bibeholdt.

Som følge heraf foreslås § 20, stk. 1, formuleret: »For at drive apotek kræves kongelig bevilling.«

ad § 20, stk. 2

Den omstændighed, at Danmarks medlemskab af De europæiske Fællesskaber nødvendiggør en opgivelse af kravet om dansk indfødsret ses ikke at kunne motivere en total opgivelse af kravet om indfødsret.

Danmarks Apotekerforening kan ikke tiltræde, at der åbnes op for, at alle statsborgere principielt kan opnå apotekerbevilling, når de øvrige betingelser er opfyldt.

Der bør tages hensyn til, at det er et meget begrænset antal bevillinger, der årligt bliver ledige, og at det er hensigtsmæssigt at bevare gode advancementsmuligheder af hensyn til fagets rekruttering.

Danmarks Apotekerforening skal derfor anmode om at det præciseres, at apotekerbevilling alene kan tildeles personer med dansk indfødsret samt statsborgere i de øvrige EF-medlemslande, idet dette er tilstrækkeligt til at opfylde de krav, Danmark traktatligt har bundet sig til.

Det kan konstateres, at aldersgrænsen på 50 år for tildeling af apotekerbevilling er bortfaldet.

Grænsen gav tidligere anledning til problemer, idet ophobning af ansøgere medførte, at mange var tæt ved aldersgrænsen, før udnævnelse fandt sted. Nu har man efterhånden administreret sig frem til en gennemsnitlig forfremmelsesalder i rimelig afstand fra 50 års grænsen, og Danmarks Apotekerforening finder derfor ikke, at der er grund til at ændre noget, som i dag er velfungerende.

Psykologisk, menneskeligt må det anses for at være en fordel for ansøgerne, at al-